

[Ministeren for skatter og afgifter]

det. I dag er der allerede en mulighed; der er taget højde for alle de situationer; der opstår ikke nye situationer ved dette lovforslag. Men når man kan undgå rentetillæg ved at indbetale inden en bestemt dato, foretrækker jeg altså en dato, hvor folk har et rimeligt overblik over deres økonomi, så de ved, hvad de gør, fremfor en dato, hvor folk næsten pr. definition ikke ved, hvad de gør, fordi de ikke nødvendigvis har et overblik over deres indkomster. Det er det eneste, jeg gerne vil gennemføre. Der skabes ikke nye muligheder, der skabes ikke nye chancer, der skabes ikke nye ideer om spekulation, men der sker en flytning af en dato fra et ufornuftigt tidspunkt til et fornuftigt tidspunkt. Jeg erkender, at det betyder, at man får yderligere fire ugers kredit. All right, det erkender jeg; men man kan jo også få megen kredit ved at indbetale pr. 31. december fremfor at indbetale 1. december o.lign., men det er ikke noget, der belaster statskassen synderlig, og der ligger jo en grænse allerede i de regler, vi lavede sidste år. Det eneste, jeg vil, er altså at gøre noget ufornuftigt til noget fornuftigt og i øvrigt lade det blive ved det, vi vedtog i fjor.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Ja, sådan kunne vi jo i øvrigt fortsætte. Altså hver gang man giver en måned, forøger man det, folk får ud af at spekulere i restskatterne, og da vi jo har elimineret, skal vi sige alle, som har de små beløb – hvis man kan kalde 25.000 kr. for et lille beløb i restskat – er vi altså oppe i nogle større beløb, hvor det virkelig betyder noget økonomisk. Derudover betyder det også noget i forhold til de forskellige regnskaber. Ministeren kan godt lide at flytte rundt, som ministeren har gjort det i forbindelse med årsopgørelsen; nu flytter han indtægterne fra ét år til et andet år, hvis han flytter datoen frem til 1. februar.

Men jeg vil altså afvise med den begrundelse, at den ordning i forvejen er så gunstig som overhovedet muligt, og jeg ser ingen grund til, at ministeren yderligere komplicerer tingene ved at sætte endnu en skæringsdato ind i lovgivningen, der hedder 1. februar.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 10:

Forslag til folketingsbeslutning om lægekonflikten.

Af Erik B. Smith (S) m.fl.

(Fremsat 9/10 84).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Forslagsstillerne ønsker med dette forslag, at regeringen skal sikre alle pensionister, børnefamilier og dagpengemodtagere en ret til at få betalt enhver lægeregning af det offentlige under lægekonflikten; disse persongrupper skal efter forslaget have hjælp af det offentlige uanset indtægtsforhold.

Men forslaget giver ikke nogen nærmere retningslinjer for, hvad der forstås ved børnefamilier og dagpengemodtagere. Tænkes der f.eks. på sygedagpengemodtagere? For det ville jo i alle tilfælde betyde, at alle sygemeldte kunne få deres lægeregninger betalt fuldt ud af det offentlige.

Forslagsstillerne er bekymrede over, hvordan tingene fungerer i socialforvaltningerne. Jeg har i alle tilfælde svært ved at forestille mig, at det foreliggende forslag netop med de afgrænsningsproblemer, der ligger i det, vil være med til at lette administrationen i vore socialforvaltninger.

Efter min opfattelse har vi et udmærket socialsystem, der sørger for, at de, der særlig har behov for økonomisk hjælp, kan få denne hjælp gennem socialforvaltningerne, og det er netop et system, der også er brugbart